

Ο Νέστωρ Μαχνό για την Πρωτομαγιά

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ: ΣΥΜΒΟΛΟ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Τί έγραφε ο Ουκρανός επαναστάτης αναρχοκομμουνιστής Νέστορ Μαχνό για την Εργατική Πρωτομαγιά του 1928

Στο σοσιαλιστικό κόσμο, η Πρωτομαγιά θεωρείται αργία. Αυτή είναι μια λανθασμένη περιγραφή που έχει τόσο διαπεράσει τις ζωές των εργατών που σε πολλές χώρες αυτή η μέρα πραγματικά γιορτάζεται ως τέτοια. Στην πραγματικότητα, η Πρωτομαγιά δεν είναι καθόλου αργία για τους εργάτες. Όχι, οι εργάτες δεν θα έπρεπε να μείνουν στα εργαστήριά τους ή στα χωράφια εκείνη τη μέρα. Εκείνη τη μέρα, εργάτες από όλο τον κόσμο θα έπρεπε να συγκεντρώνονται σε κάθε χωριό, κάθε πόλη, και να οργανώνουν συλλαλητήρια, όχι να σημειώνουν αυτή τη μέρα όπως οι κρατικοί σοσιαλιστές και ειδικά οι Μπολσεβίκοι την αντιλαμβάνονται, αλλά μάλλον να εκτιμούν τη δύναμή τους και να αξιολογούν τις δυνατότητες για άμεσο ένοπλο αγώνα εναντίον μιας σάπιας, δειλής, εκμεταλλευτικής τάξης ριζωμένης στη βία και την ψευτιά. Είναι ευκολότερο για όλους τους εργάτες να συγκεντρωθούν αυτή την ιστορική μέρα, ήδη μέρος του ημερολογίου, και πιο βολική γι' αυτούς για να εκφράσουν τη συλλογική τους θέληση, καθώς επίσης να μπουν σε κοινή συζήτηση για ο,τιδήποτε σχετίζεται με ουσιώδη ζητήματα του παρόντος και του μέλλοντος.

Πάνω από σαράντα χρόνια, οι Αμερικανοί εργάτες του Σικάγου και της περιφέρειάς του συγκεντρώθηκαν την Πρωτομαγιά. Εκεί άκουσαν ομιλίες από πολλούς σοσιαλιστές αγορητές, και ειδικότερα εκείνες από αναρχικούς αγορητές, χάριν των οποίων δίκαια καταβρόχθισαν ελευθεριακές ιδέες και φανερά τάχθηκαν με τους αναρχικούς.

Εκείνη τη μέρα οι Αμερικανοί εργαζόμενοι προσπάθησαν, αυτοοργανωμένοι, να δώσουν έκφραση στη διαμαρτυρία τους εναντίον της άδικης τάξης του Κράτους και του Κεφαλαίου των ιδιοκτητών. Αυτό ήταν εκείνο το οποίο οι Αμερικανοί ελευθεριακοί Σπις, Πάρσονς και άλλοι μίλησαν. Ήταν σε αυτό το σημείο που αυτό το συλλαλητήριο διαμαρτυρίας διακόπηκε από προκλήσεις από τα μίσθαρνα όργανα του Κεφαλαίου και τερματίστηκε με τη σφαγή άοπλων εργαζομένων, ακολουθούμενη από τη σύλληψη και τη δολοφονία του Σπις, Πάρσονς και άλλων συντρόφων.

Οι εργαζόμενοι του Σικάγου και της περιφέρειας δεν είχαν συγκεντρωθεί για να γιορτάσουν την αργία της Πρωτομαγιάς. Είχαν συγκεντρωθεί για να λύσουν, από κοινού, τα προβλήματα της ζωής τους και των αγώνων τους.

Σήμερα επίσης, οπουδήποτε οι εργάτες απελευθερώθηκαν από την κηδεμονία της μπουρζουαζίας και της σοσιαλιστικής δημοκρατίας συνδεδεμένη με αυτήν (Μενσεβίκων ή Μπολσεβίκων, δεν κάνει καμιά διαφορά) ή ακόμα και να προσπαθήσουν να το κάνουν, θεωρούν την Πρωτομαγιά ως την ευκαιρία να συγκεντρωθούν όταν θα ενδιαφέρονται για τις δικές τους υποθέσεις και θα εξετάσουν το ζήτημα της δικιάς τους χειραφέτησης. Μέσα από αυτές τις προσδοκίες, δίνουν έκφραση στην αλληλεγγύη τους με το σεβασμό στη μνήμη των μαρτύρων του Σικάγου. Γι' αυτό το λόγο αισθάνονται ότι η Πρωτομαγιά δεν μπορεί να είναι αργία γι' αυτούς. Έτσι, παρά τους ισχυρισμούς των «επαγγελματιών σοσιαλιστών,» που τείνουν να την απεικονίζουν ως τη Γιορτή της Εργασίας, η Πρωτομαγιά δεν μπορεί να είναι τίποτα τέτοιο για τους συνειδητούς εργάτες.

Η Πρωτομαγιά είναι το σύμβολο μιας νέας εποχής στη ζωή και τον αγώνα των εργατών, μιας εποχής που κάθε χρόνο προσφέρει στους εργάτες φρέσκιες, όλο και περισσότερο σκληρές και αποφασιστικές μάχες εναντίον της μπουρζουαζίας, για την ελευθερία και την ανεξαρτησία που αποσπάστηκε από αυτούς, για το κοινωνικό τους ιδεώδες.

Μετάφραση: Αιχμή